Teorie a systémy v psychologii

Několik oficiálních informací

- Garant: Prof. PhDr. Petr Macek, CSc.
- V této části státní závěrečné zkoušky student/-ka prokazuje schopnost propojit a syntetizovat poznatky základních psychologických disciplín (obecná psychologie, vývojová psychologie, sociální psychologie, metodologie psychologie) a začlenit je do určitého teoretického výkladového rámce (či více rámců).
- Předpokládá se, že si každý/-á student/-ka v přípravě na zkoušku zpracuje níže uvedená témata svým osobitým způsobem. Prakticky to např. znamená, že některým tématům zařazeným do okruhu se bude věnovat detailněji, že vyjádří svůj osobní názor a argumenty, proč ho/ji určitý teoretický přístup oslovuje více než jiný. Závazným požadavkem však je, aby u každého okruhu dokázal/-a stručně pojmenovat avýstižně charakterizovat (a) některou ze starších, klasických teorií a (b) novější či soudobé teoretické přístupy k danému tématu. Novější přístupy musí být doloženy příklady relevantních výzkumů.
- Jako orientační ukazatel pro rozlišení starších a novějších teorií může sloužit i časové hledisko: v prvním případě půjde o ty, které vznikaly zpravidla do konce 70. let minulého století.
- Student/-ka se při přípravě opírá o znalost základní literatury, kterou studoval/-a v relevantních kurzech v magisterském i bakalářském studiu psychologi e. Předpokládá se také, že bude selektivně pracovat i s další literaturou - se syntetizujícími psychologickými monografiemi a příručkami (handbooks) a s časopiseckými studiemi.
- Reference o teorii musí kromě konkrétních poznatků zahrnovat i informaci o autorovi/autorech dané teorie. U empirických studií je nezbytná nejen informace o autorech, ale též o časopise (musí jít o odborné recenzované časopisy) či monografii, ve kterém byl daný výzkum publikován

Pro tento účel si student/-ka připraví v tištěné podobě seznam časopiseckých studií (s úplnými bibliografickými údaji podle požadavků APA), které prostudoval/-a. Tento seznam bude mít k dispozici při písemné přípravě na zkoušku a při vlastní zkoušce ho odevzdá členům zkušební komise.

Důležité informace k tomuto předmětu od J. Mareše

Poznámky z konzultace 27.11.2013 — *Martin Malec 2013/11/27 15:49*

- Předpokládá se „že už jsem psycholog“ a v oblasti psychologie, která mě baví, dokážu představit obecný rámec v podobě aspoň jeden klasický a jeden současný model + schopnost obecně uvažovat v psychologii.
- Návod k tomuto předmětu nemůže být konkrétnější, předmět předpokládá individuální vklad.
- Lidi si myslí že existuje „konkrétní návod“ nebo že lze stáhnout přípravu někoho jiného z muny.cz, a úspěšně absolvovat…
- Nepřípustné je, aby všichni citovali to samé. Selhání vypadají tak, že lidi reiterují kanonické /obecné/ věci ale nepředkládají osobitou hlubší znalost něčeho konkrétního a individuální perspektivu. Jeden den za sebou nemůže prostě pět lidí uvádět ty stejné teorie a stejné články co byly v nějakém společném výpisku k otázce!
- Úspěšní absolventi to mají tak, že se to odvíjelo od individuálního zájmu (např. to co bylo v diplomce) + studie, na zákl. studie se představovala současná teorie, identifikoval se rozdíl oproti starší …
- Zkušenosti kolegů ukazovaly že 1 článek může být málo. Jako kotva pro představení rozdílu mezi klasickým a současným pojetím je někdy potřeba jich víc. Ty články je ale potřeba znát pořádně, nestačí přečíst abstrakty. Nutné znát autory, kdy to bylo publikované ap. U některých okruhů je výhodnější srovnánání starého a nového, někde několika novějších
- Ale aby to nebyla úplně volná disciplína, tak je zadání jedna klasická, jedna současná, plus osobní vklad.
- S sebou je nutný SEZNAM článků, na přípravu už ale nelze s sebou mít abstrakty či fulltexty. Články jsou kotvy, vodítka a základ tohoto předmětu,

Spolupráce mezi studenty v tomto předmětu nemá smysl na úrovni rozdělení témat - každý si musí sám zpracovat všechna témata. Spolupráce ale má smysl na úrovni se někdy před státnicema domluvit na společném setkání, kde si můžeme vzájemně naše způsoby náhledu na témata představovat a dělat si vzájemnou oponenturu, abychom doplnili bílá místa v tom apod.

Tematické okruhy (POZOR, nemá patrně smysl vypracovávat nějaké obecné

výcucy z těchto témat!)

- 1. Psychologické pojetí adaptace: tradiční vymezení v obecné, sociální a vývojové psychologii s příkladem konkrétních teorií. Adaptace jako teoretický vysvětlující konstrukt a jeho uplatnění v současných sociálně psychologických teoriích a vývojových teoriích a modelech (alespoň dva příklady). Empirický výzkum adaptace – příklady z obecné, vývojové a sociální psychologie.
- 2. Percepce - tradiční a současné vlivné teorie v obecné psychologii, které se týkají tématu p ercepce. Pojem sociální percepce, tradiční a nové pohledy na sociální a interpersonální percepci. Současný výzkum v oblasti interpersonální percepce.
- 3. Potřeby a motivy. Psychologické klasifikace potřeb a motivů. Místo a pojetí potřeb v teoriích ontogenetického vývoje, teorie reflektující psychickou frustraci a deprivaci. Novější teoretické pohledy na výkonovou motivaci a motivace pro-sociálního chování, příklady relevantních výzkumů v těchto dvou oblastech.
- 4. Současné psychologické teorie emocí. Původní koncep t emoční vazby (attachment), navazující přístupy, které tento přístup rozpracovávají (s příklady současných výzkumů, které se zabývají emoční vazbou nebo její mentální reprezentací). Teorie či modely, které reflektují úlohu emocí v blízkých mezilidských vztazích (např. partnerské vztahy, vztahy mezi rodiči a dětmi, osobní přátelství).
- 5. Myšlení a řešení problémů – tradiční přístupy a nové pohledy na tuto problematiku, příklad novějších empirických výzkumů v dané oblasti. Současné psychologické pohledy na inteligenci a moudrost. Interpretace motivů a jednání druhé osoby v sociálním a vývojovém kontextu (atribuční teorie, teorie mysli).
- 6. Vědomí jako psychologická kategorie, možná vymezení a atributy. Koncept vůle a teorie volního jednání. Já ve smyslu Self – tradiční vymezení, nové přístupy. Koncept identity v psychologii – srovnání (na příkladu teorií) vývojového a sociálně psychologického pohledu.
- 7. Psychologické teorie komunikace – srovnání různých teoretických rámců. Jazyk a psychosémantika. Teorie sociální reprezentace a diskursivní analýza. Teorie masové komunikace a komunikace ve virtuálním prostředí. Příklady výzkumů, kter é se zabývají komunikací.
- 8. Osobnost jako jedinečný člověk (subjekt) a jako teoretický výkladový konstrukt. Tradiční strukturní pohled na osobnost a příklady soudobých přístupů ke zkoumání osobnostní struktury. Současné teorie reflektující tradiční téma o vlivu dědičnosti a prostředí na utváření psychiky. Proces celoživotního utváření osobnosti a koncept tzv. vývojových úkolů.
- 9. Teorie skupinového chování vysvětlující konformitu, pro-sociální chování, skupinovou facilitaci a zahálení, kooperaci a soupeření. Příklady výzkumů zaměřených na vztahy ve skupině a na skupinové fenomény.
- 10. Jedinec a společnost. Kulturní deter minace lidské psychiky, příklad teorií, které tuto podmíněnost reflektují, příklad výzkumů, které upozorňují na kulturní specifičnost psychických projevů. Teorie utváření sociálních stereotypů a postojů, možnosti vysvětl ení postojové stability a změny (osobnostní, situační, kulturní vlivy).